

Joaquim Suñer Pellicer, de Barcelona, porta ja molts anys en el món de l'arquitectura i, sobretot, de l'urbanisme, que és la seva gran passió i que forma part indissoluble de tota la seva vida professional.

Va sortir de la universitat coneixent una mica el món laboral que li obria les portes: **"El meu pare tenia una petita empresa de construcció i jo havia treballat amb ell"**. Tanmateix, acabar els estudis va significar haver d'escollir: **"Vaig prendre la decisió, una mica a disgust del meu pare, de no seguir el negoci familiar i d'intentar entrar a l'administració"**. Aquest era l'únic camí per algú que es volia dedicar professionalment a l'urbanisme tot just començada la dècada dels setanta: **"Vaig començar essent arquitecte municipal d'alguns ajuntaments petits"**.

L'Ametlla del Vallès, Masies de Voltregà o Sant Hipòlit de Voltregà són alguns dels municipis on ha exercit de tècnic i en els que confessa haver après molt: **"A l'Escola et poden ensenyar unes bases sobre què és l'arquitectura, el disseny i l'urbanisme, però quan et trobes treballant per pobles d'aquest tipus fas una mica d'arquitecte de capçalera"**. Tot això provoca una autoformació contínua: **"La gent et ve amb problemes de totes menes, relacionats no solament amb l'arquitectura sinó també amb la convivència de la gent. Te n'has de fer càrrec i cercar-los una solució"**.

En aquells anys de què ens parla el nostre personatge es feia poc planejament urbanístic, planejament que va començar a treure el cap amb els primers ajuntaments democràtics: **"A partir del setanta-nou es van crear tota una sèrie de plans generals i intermunicipals que van començar a regular l'urbanisme del país"**. En Joaquim i el seu company Lluís Carles Ferrer van guanyar un concurs convocat per la Diputació per treballar en el pla intermunicipal de la Baixa Cerdanya: **"És una de les feines més gratificants per a mi. Va ser molt interessant tractar amb poblacions de muntanya quan encara la pressió turística no havia arribat als nivells que ha arribat ara. La gent del poble no entenia què hi anàvem a fer allà, es pensaven que anàvem a regular els seus petits establiments rurals"**.

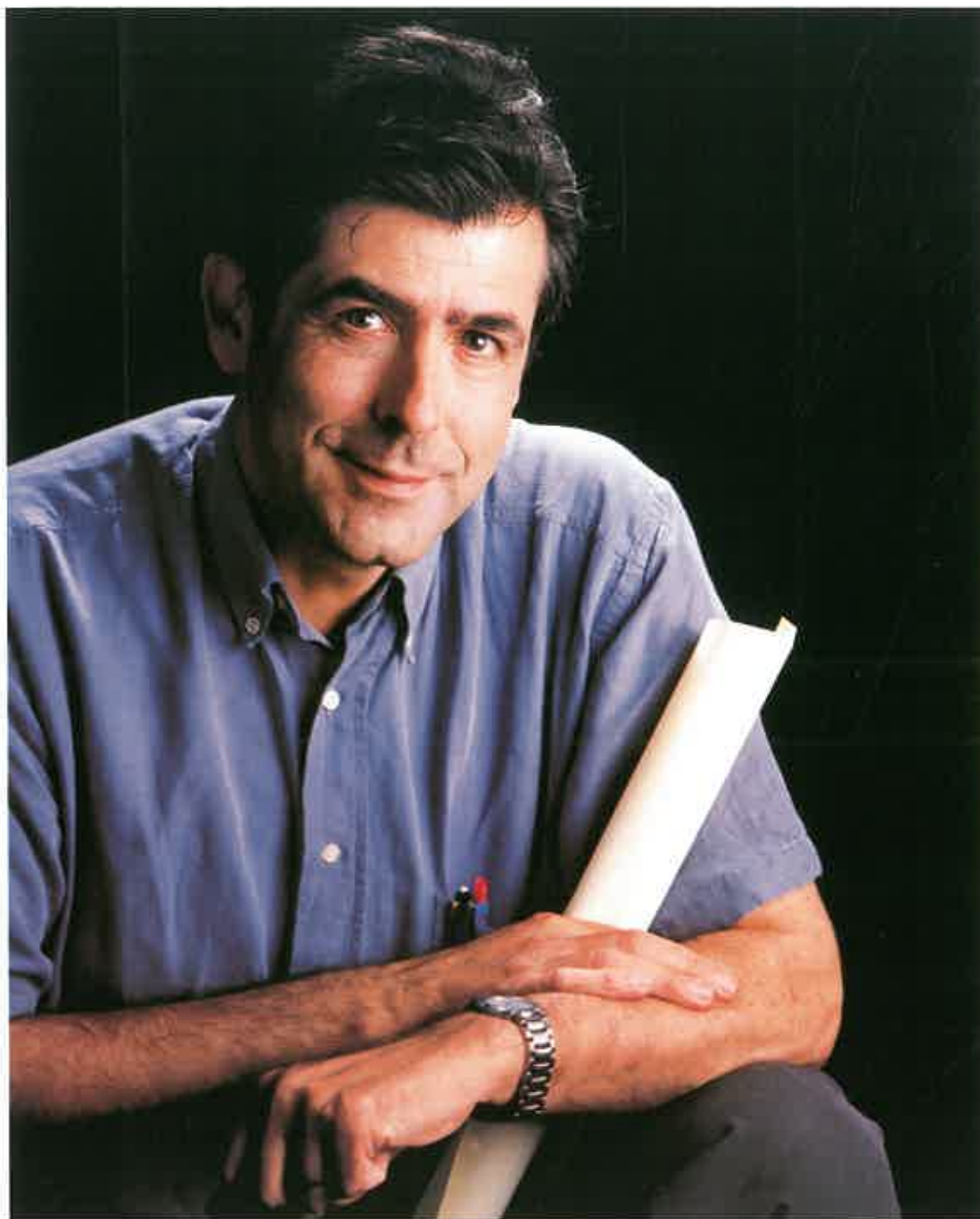
En Joaquim diu encara, referint-se a aquell pla: **"Vam tenir molta cura en el tema de l'entorn, adoptant uns criteris en relació amb aquest: La nostra premissa va ser tenir en compte que qui realment mantenia el territori no eren els que hi passaven vint dies a l'any, sinó els que treballaven tres-cents seixanta-cinc. Teníem molt clar que l'agricultor és qui manté el paisatge: El que treu la neu no és aquell senyor que arriba al poble el divendres per anar a esquiar l'endemà, sinó el camió que passa a recollir la llet cada dia a les vuit del matí. Els que vénen de la ciutat porten riquesa, és cert, però no són els que conserven la comarca"**. Era important, doncs, aconseguir recuperar les cases i les terres que s'anaven abandonant: **"Hi havia molta gent que pretenia crear a la Cerdanya ciutats-jardí com a Suïssa, i això hauria volgut dir transformar les terres conreables en jardins que s'haurien de regar. No ens semblava una bona solució"**. I sequeix: **"Es va estudiar la casa**

ceretana com a unitat i es van redactar unes normes que permetien reproduir la seva tipologia per a segones residències".

El pas dels ajuntaments petits a la ciutat en què treballa actualment va ser Sitges, una ciutat mitjana que triplica la seva població a l'estiu. Des de fa ja catorze anys, en Joaquim Suñer és arquitecte municipal de l'Hospitalet de Llobregat: **"Els primers vuit anys vaig ser cap de la secció d'urbanisme, després vaig passar a ser director de l'àrea d'obres i d'infraestructura urbana"**. Un ajuntament d'una ciutat tan gran com aquesta implica una manera de treballar molt diferent: **"Com més grans són els ajuntaments, més perds l'actitud de generalista que tenies en altres municipis. Ara, d'altra banda, sóc més un gestor públic que un arquitecte en el seu sentit literal"**.

L'Hospitalet és la segona ciutat més gran de Catalunya i ha sofert una transformació important des dels primers anys de democràcia cap aquí: **"Les diverses onades immigratòries van provocar la formació d'uns barris amb molts habitatges, però amb unes mancances greus d'espais públics i d'equipaments. Penso que tot això ha millorat enormement, s'ha fet un pas de gegant en la transformació del nivell de vida, tot i que òbviament queda molt per fer"**. El nostre entrevistat és conscient dels reptes de futur de la ciutat: **"Un gran problema és el de la rehabilitació de l'habitatge antic, i aconseguir que la població tingui ben aviat la mateixa qualitat urbana que Barcelona. De fet, crec que ja en aquests moments hi ha barris de l'Hospitalet que no tenen res a envejar a alguns de la ciutat comtal"**.

En Joaquim ha dedicat gran part de la seva vida laboral a l'urbanisme, però també ha treballat com a liberal: **"A vegades envejo els arquitectes del meu servei de l'ajuntament perquè poden fer biblioteques, places o llars d'avis, però és molt difícil des del camp privat fer coses realment interessants"**. No obstant això, el protagonista d'aquesta conversa ha fet un hospital, una residència per a estudiants, alguna escola i força habitatges: **"N'estic molt content, sobretot de l'hospital de Sant Miquel i de la Fundació Albà, perquè ja en el moment que es va fer, entre el 1990 i el 1992, tenia molt en compte temes d'estalvi energètic i formava part d'un programa pilot de la comunitat europea"**. Parlar d'habitatge plurifamiliar significa parlar sempre de les limitacions del promotor: **"Crec, tanmateix, que la seva actitud està canviant i que s'està adonant que la qualitat ven. Penso que els arquitectes sempre hem estat partidaris d'aquesta qualitat, però que abans es prenia com una exigència per fer una arquitectura molt personalista, i ara s'han adonat que les coses ben fetes s'estan venent molt bé"**. D'altra banda, està convençut que **"la bona arquitectura és la que tenint en compte la seva funcionalitat fa un bon disseny, és honesta amb si mateixa, fuig de la vanagloria dels seus autors, aprofita la tecnologia i està dintre d'una bona relació qualitat-cost"**. Amb aquesta filosofia i amb els anys d'experiència que ja porta a l'esquena en Joaquim Suñer i Pellicer transmet una visió molt àmplia i sempre interessant de la disciplina que tornaria a escollir com a sortida professional si li permetessin tornar a començar.

“La bona arquitectura és la que, tenint en compte la funcionalitat, fa un bon disseny, és honesta amb ella mateixa, fuig de la vanaglòria dels seus autors, aprofita la tecnologia i ofereix una bona relació qualitat-cost”

Joaquim Suñer - Barcelona (Barcelonès)